

Ældste D. Todd Christofferson
De Tolv Apostles Kvorum

Jesu Kristi opstandelse

Jesus af Nazaret er den opstandne Forløser, og jeg vidner om alt det, der er en følge af den kendsgerning.

En knusende følelse af nederlag og fortvivlelse omslutede disciplene, da Jesus led og døde på korset, og hans livløse krop blev lagt i graven. Til trods for det, som Frelseren gentagne gange havde sagt om sin død og efterfølgende opstandelse, havde de ikke forstået. Hans korsfæstelses mørke eftermiddag blev snart efterfulgt af hans opstandelses glædelige morgengry, men den glæde kom kun, da disciplene blev øjenvidner til opstandelsen, for selv englens erklæring om, at han var opstået, var først ubegribelig – det var noget, der aldrig var set før.

Maria Magdalene og nogle få andre trofaste kvinder kom tidligt til Frelserens grav den søndag morgen og medbragte salver og olier for at færdiggøre salvelsen, der var påbegyndt, da Herrens legeme hastigt var blevet lagt i graven før den kommende sabbat. På denne af alle morgener blev de mødt af en åben grav, hvor stenen var rullet væk, og to engle, der erklærede:

»Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde?

Han er ikke her, han er opstået. Husk, hvordan han talte til jer, mens han endnu var i Galilæa,

og sagde, at Menneskesønnen skulle overgives i syndige menneskers hænder og korsfæstes og opstå på den tredje dag.«¹

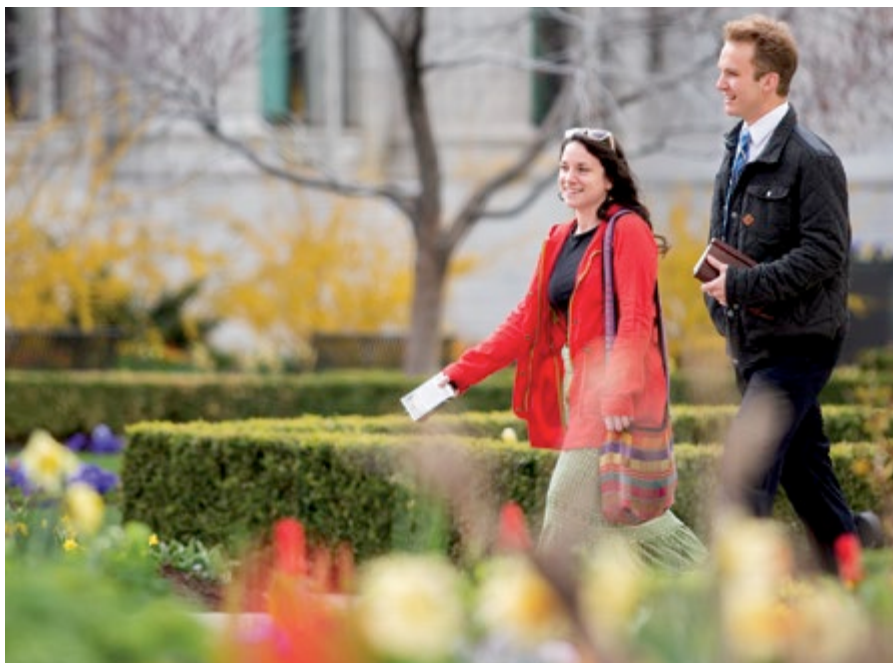
»Kom og se stedet, hvor han lå.

Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde.«²

Maria Magdalene kiggede ind i graven, som englens bød hende, men det lader til, at alt, hun registrerede, var, at Herrens legeme var væk. Hun skyndte sig hen for at fortælle det til apostlene, og da hun fandt Peter og Johannes, sagde hun til dem: »De har flyttet Herren fra graven, og vi ved ikke, hvor de har lagt ham.«³ Peter og Johannes løb

hen til stedet og bekræftede, at graven var tom og så »linnedklæderne ligge der ... og klædet, som Jesus havde haft over hovedet ... rullet sammen på et sted for sig selv.«⁴ Johannes var tilsyneladende den første til at forstå opstandelsens storslåede budskab. Han skriver, at »han så og troede,« hvor de andre indtil da ikke havde »forstået Skriftens ord om, at [Jesus] skulle opstå fra de døde.«⁵

Peter og Johannes forlod stedet, men Maria sørgede stadig og blev tilbage. I mellemtiden var englens vendt tilbage og spurgte hende blidt: »Kvinde, hvorfor græder du? Hun svarede: »De har flyttet min Herre, og jeg ved ikke, hvor de har lagt ham.«⁶ I det øjeblik talte den opstandne Frelser, der nu stod bagved hende: »Kvinde, hvorfor græder du? Hvem leder du efter? Hun mente, det var havemanden, og sagde til ham: »Herre, hvis det er dig, der har båret ham bort, så sig mig, hvor du har lagt ham, så jeg kan hente ham.«⁷

Ældste James E. Talmage skrev: »Det var Jesus, hendes elskede Herre, hun talte til, skønt hun ikke vidste det. Et eneste ord fra hans levende læber ændrede hendes pinefulde sorg til overvældende glæde. Jesus sagde til hende: »Maria!« Stemmen, tonefaldet, den blide røst, hun havde hørt og elsket før i tiden, hævdede hende op fra de fortvivlelsens dybder, hun var sunket ned i. Hun vendte sig om og så Herren. I et anfald af henrykkelse strakte hun sine arme ud for at omfavne ham samtidig med, at kun det kærlige og tilbedende ord »Rabbuni!«, som betyder »min elskede Mester«, kom over hendes læber.«⁸

Og således blev denne velsignede kvinde den første dødelige, der så og talte til den opstandne Kristus. Senere samme dag viste han sig for Peter i eller i nærheden af Jerusalem,⁹ for to disciple på vejen til Emmaus,¹⁰ og om aftenen for 10 af apostlene og andre, idet han pludselig viste sig i deres midte og sagde: »Se på mine hænder og fødder – det er mig. Føl på mig og se; en ånd har ikke kød og knogler, som I ser, jeg har.«¹¹ Og derpå for at overbevise dem yderligere »da de af bare glæde stadig ikke kunne tro, men undrede sig«,¹² spiste han stegt fisk, mens de så det.¹³ Senere sagde han til dem: »I skal være mine vidner både i

Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende.«¹⁴

Udover disse bekræftede vidner i Jerusalem har vi den opstandne Herres uforlignelige tjenestegerning blandt de tidligere indbyggere på den vestlige halvkugle. I landet Overflod steg han ned fra himlen og indbød den forsamlede skare, omkring 2.500, til en for en at komme frem, indtil de alle havde været fremme, og stikke deres hænder i hans side og føle naglemærkerne i hans hænder og i hans fødder.¹⁵

»Og da de alle havde været henne og havde erfaret for sig selv, råbte de som med én røst og sagde:

Hosianna! Velsignet være Gud den Højestes navn! Og de faldt ned for Jesu fødder og tilbad ham.«¹⁶

Kristi opstandelse viser, at hans eksistens er uafhængig og evig. »For ligesom Faderen har liv i sig selv, således har han også givet Sønnen at have liv i sig selv.«¹⁷ Jesus sagde:

»Derfor elsker Faderen mig, fordi jeg sætter mit liv til for at få det tilbage.

Ingen tager det fra mig, men jeg sætter det til af mig selv. Jeg har magt til at sætte det til, og jeg har magt til at få det tilbage.«¹⁸

Frelseren er ikke afhængig af mad, vand, ilt eller anden næring, eller af nogen kraft eller person for at leve. Men som Jahve og Messias er han den store Jeg Er, den selveksisterende

Gud.¹⁹ Han er ganske enkelt og vil altid være det.

Gennem sin forsoning og opstandelse overvandt han alle aspekter af faldet. Den fysiske død vil blot være midlertidig, og selv åndelig død har en ende, fordi vi alle vil vende tilbage til Guds nærhed, i det mindste for en tid, for at blive dømt. Vi kan have fuld tillid og tiltro til hans magt til at overvinde alt andet og give os evigt liv.

»Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske.

For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus.«²⁰

Ældste Neal A. Maxwell har sagt: »Kristi sejr over døden satte en stopper for den knibe, mennesket var i. Nu er der kun personlige kniber, og fra disse kan vi også blive reddet ved at følge belæringerne fra ham, der frelste os fra udryddelse.«²¹

Fordi Kristus har tilfredsstillet retfærdighedens krav, træder han nu ind på retfærdighedens plads; eller vi kan sige, han er kærlighed.²² På samme måde er han udover at være en fuldkommen retfærdig Gud, en fuldkommen barmhjertig Gud.²³ Således bringer Frelseren alting i orden. Ingen uretfærdighed i jordelivet er permanent, ikke engang døden, for han genopretter livet igen. Hverken skader, handicap, forræderi eller mishandling lades i sidste ende ugodtgjort på grund af hans ultimative retfærdighed og barmhjertighed.

På samme måde er vi alle ansvarlige over for ham for vores liv, vore valg og vore handlinger, ja, selv vore tanker. Vores liv er i virkeligheden hans, for han har forløst os fra faldet. Han sagde:

»Se, jeg har givet jer mit evangelium, og dette er det evangelium, som jeg har givet jer – at jeg kom til verden

for at gøre min Faders vilje, fordi min Fader sendte mig.

Og min Fader sendte mig, så jeg kunne blive løftet op på korset, så jeg, efter at jeg var blevet løftet op på korset, kunne drage alle mennesker til mig, for at mennesker, ligesom jeg var blevet løftet op ved mennesker, skulle blive løftet op ved Faderen for at stå foran mig for at blive dømt efter deres gerninger.²⁴

Overvej et øjeblik den betydning, som opstandelsen engang for alle har for at afgøre Jesus af Nazarets sande identitet og livets store filosofiske diskussion og spørgsmål. Hvis Jesus helt bogstavelig talt opstod, så følger det deraf nødvendigvis, at han er et guddommeligt væsen. Ingen dødelig har kraften i sig selv til at komme til live igen efter døden. Fordi Jesus opstod, kan han ikke kun have været tømmer, lærer, rabbi eller profet. Eftersom Jesus opstod, må han have været Gud, Faderens enbårne Søn.

Derfor er det, han belærte om, sandt; Gud kan ikke lyve.²⁵

Derfor var han jordens skaber, som han sagde.²⁶

Derfor findes himlen og helvede virkelig, som han belærte om.²⁷

Derfor er der en åndeverden, som han besøgte efter sin død.²⁸

Derfor vil han komme igen, som englene sagde,²⁹ og »personligt ... regere på jorden«.³⁰

Derfor er der en endelig dom og en opstandelse for alle.³¹

På grund af Kristi opstandelse er det grundløst at tvivle på, at Gud Faderen er almægtig, alvidende og alkærlig – han gav sin enbårne Søn for at forløse verden. Tvivl om meningen og formålet med livet er ubegrundet. Jesus Kristus er i virkeligheden det eneste navn eller den eneste måde, hvorved frelse kan komme til menneskeheden.

Kristi nåde er virkelig og giver både tilgivelse og lutring til den angrende synder. Tro er i sandhed mere end fantasi og tankespind. Der er ultimativ og universel sandhed, og der er objektive og uforanderlige moralske sandheder, som han belærte om.

Fordi Kristus vitterligt opstod, er omvendelse fra enhver overtrædelse af hans lov og bud både mulig og meget

vigtig. Frelserens mirakler er virkelige, ligesom løftet til hans disciple om, at de kunne gøre det samme og endnu større gerninger.³² Hans præstedømme er nødvendigvis en reel kraft, som »forvalter evangeliet og besidder nøglen til rigets hemmeligheder, ja, nøglen til kundskaben om Gud. Derfor tilkendes gives guddommelighedens kraft i dets ordinancer.«³³ Fordi Kristus

Joseph Smiths og Sidney Rigdons vidnesbyrd, som efter mange andre vidnesbyrd udtalte denne sidste uddelings store vidnesbyrd: »At han lever! For vi så ham.«³⁹ Jeg står selv som vidne under Herrens altseende øje om, at Jesus af Nazaret er den opstandne Forløser, og jeg vidner om alt det, der er en følge af den *kendsgerning*. Må I modtage overbevisningen og trøsten ved det samme vidnesbyrd. Det beder jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Luk 24:5-7.
2. Matt 28:6-7.
3. Joh 20:2.
4. Joh 20:5, 7.
5. Joh 20:8, 9.
6. Joh 20:13.
7. Joh 20:15.
8. James E. Talmage, *Jesus Kristus*, s. 517.
9. Se Luk 24:34; 1 Kor 15:5.
10. Se Mark 16:12; Joh 24:13-35.
11. Luk 24:39.
12. Luk 24:41.
13. Se Luk 24:42-43.
14. ApG 1:8.
15. Se 3 Ne 11:14-15.
16. 3 Ne 11:16-17.
17. Joh 5:26.
18. Joh 10:17-18.
19. Se 2 Mos 3:14.
20. 1 Kor 15:21-22.
21. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, red. Cory H. Maxwell, 1997, s. 287.
22. Se 1 Joh 4:8.
23. Alma 42:15; se også Mosi 15:8-9.
24. 3 Ne 27:13-14.
25. Se En 1:6.
26. Se fx 3 Ne 9:15.
27. Se fx L&P 124:76.
28. Se L&P 138.
29. Se ApG 1:10-11.
30. TA 1:10; se også Guide til Skrifterne, »Jesus Kristus, Kristi herredømme under tusindårsriget«.
31. Se fx 2 Ne 9:15.
32. Se Joh 14:12.
33. L&P 84:19-20.
34. Job 19:26.
35. Thomas S. Monson, »Han lever! Vor Forløser stor«, *Liahona*, maj 2007, s. 23.
36. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 50.
37. Se 3 Ne 1:15-20.
38. Mosi 27:31.
39. L&P 76:22-23.

vitterligt opstod, er døden ikke slutningen for os, og selv »når [vores] kød er tæret bort, skal [vi] skue Gud.«³⁴

Præsident Thomas S. Monson fortæller om Robert Blatchford, der for 100 år siden »gik energisk til angreb på kristne overbevisninger som Gud, Kristus, bøn og udødelighed i bogen *God and My Neighbor*. Han hævdede frimodigt: »Jeg hævder at have bevist alt, som jeg har sat mig for at bevise så fuldkomment og fyldestgørende, at ingen kristen, hvor stor eller dygtig vedkommende end er, kan modsige mine argumenter eller betvivle min sag.« Han omgav sig med en mur af skepsis. Så skete der noget overraskende. Hans mur smuldrede pludseligt til støv ... Langsomt begyndte han at mærke vejen tilbage til den tro, han havde foragtet og latterliggjort. Hvad fremkaldte denne dybe forandring i hans livssyn? *Hans kone døde*. Med et knust hjerte gik han ind på det værelse, hvor hendes jordiske rester befandt sig. Han så igen på det ansigt, han elskede så højt. Da han kom ud, sagde han til en ven: »Det er hende, og alligevel er det ikke hende. Alt er forandret. Noget, der var der før, er taget bort. Hun er ikke den samme. Hvad kan være væk, hvis det ikke er sjælen?«³⁵

Døde Herren virkelig og opstod igen? Ja. »De fundamentale principper og grundsætninger i vores religion er apostlenes og profeternes vidnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, blev begravet og igen opstod den tredje dag og fór til himlen; og alt andet, som falder ind under vores religion, er kun tillæg dertil.«³⁶

Da opfyldelsen om profetien af Jesu fødsel nærmede sig, var der blandt nefitterne og lamanitterne nogle, som troede, selvom de fleste tvivlede. Da tiden var inde, og tegnet for hans fødsel kom – en dag og en nat og en dag uden mørke – vidste alle det.³⁷ Selv i dag, er der nogle, som ikke tror på Kristi bogstavelige opstandelse, og mange tvivler eller tror ikke. Men nogle ved det. Når tiden er inde, vil alle se, og alle vil vide; og »hvert knæ skal bøje sig, og hver tunge bekende for ham.«³⁸

Indtil da tror jeg på de mange vidner til Frelserens opstandelse, hvis oplevelser og vidnesbyrd findes i Det Nye Testamente – blandt andet Peters og De Tolvs og kære, rene Maria Magdalenes. Jeg tror på de vidnesbyrd, der findes i Mormons Bog – blandt andet på apostlen Nefis tillige med den unavngivne skares i landet Overflod. Og jeg tror på